

120.

**Dobroprošenje sa mótku na wobnowjenískim
dnju jeho kschčeńskeho žluba.**

Hnadny, šmilny, trojenicžki Božo, dokelž je nětko psches twoju miłosć ta hodzina pschischka, hdzež ſmě mój mótk ſwój kschčeński žlub wobnowicz, praju czi khwalbu a džak ſa wſchu hnadu a ſwěru, kiž ſy czaž jeho žiwjenja na nim wopokaſał. Wožebje cže ſa to khwalu, ſo ſy jeho hacž dotal w doſtatej kschčeńskej hnadze a w twojim žlubje miłosćiwje ſdžeržaſ a ſwarnowaſ. — Wodaj jemu a mi po twojej ſmilnoſći wſchitkón hrěch a njeſwěru, ſ fotrejž ſmój cže ſrudžilój, a njeſdžerž ju namaj! Do twojeje rukí nětko prawje nutrnie mojego mótku porucžuju. Pomhaj, ſo radu a ſwólnu twojego ſwjateho Ducha pschijima, fotrehož chzesch jemu tež dženža psches ſwoje drohe ſłowo a ſakrament podacž a poſkiežiež jako pschikrycze a ſchkit pschede wſchém ſlym, jako ſylnoſcž a pomož ſ wſhemu dobremu. Spožcž jemu tež psches ſwojego ſwjateho Ducha prawu poſkutu a wěrnu wěru, ſo móhl czeško a krej ſwojego droheho ſbóžnika Jeſuža Khrystuža, kiž dženža přeni krócz doſtanje, wužiwacž ſ czažnemu a wěcznemu žohnowanju. Hlaj, knježe, mój mótk je twoje džecžo; do twojeju rukow jeho porucžuju; budž jemu hnadny w czeſlnym a duchownym, wobarnuj jeho w twojej hnadze hacž do kónza a ſpožcž jemu a mi junu wěczne, njebjeske herbſtwo, fotrež ſy wſchitkim wěrjazym ſlubiſ psches Jeſuža Khrystuža! Hamjeń.

121.

**Próſtwa ſa lubeho mótku po wobnowjenju
kschčeńskeho žluba.**

Knježe Božo, trojenicžki Božo, tebi ſo džakuju, ſo ſy nětko po ſwojej ſmilnoſći mojego lubeho mótku ſ nowa